

చి రం జీ వి

మం

చంద్రా వక్షకొని యింటకప్పు వంకమాస్తాన్న చిరంజీవి బిక్కసారి పెద్దిగా మూలిగాను

చిరంజీవి మంచం పక్కనే బల్లమీద - మంగు సీసా, గాసుగ్లాసు ఒకటి, గండు బల్లయిపట్టు, ఆచారుగా రిచ్చిపోయిన సీతాంశురసంకణిక వున్నాయి

చిరంజీవి బాకలో చల్లీ మూలిగాను వాళ్ళప్పు వచ్చి గ్లాసులోకూయంపోసి, అంగులో నాలుగుముసల సీతాంశురం కణిక అరగదీసేవాసి, అంతో కలిపి "ఇంద, నా బుజ్జినాన్నా! ఈ మందు తాగితినా నీ జ్వరం పారపోతుంది జ్వరం పోగానే అన్నం పెట్టమన్నానుగా ఆచారుగాను" అని ఆమె చిరంజీవి స్తుతి విడిచింది

"చేగు మంగులు" అని విన్నక్కొన్నానా మంచంలో కదలలేని కుర్రవాడు

"నా బుజ్జీ తిండ్రి చివి గాదూ, చేగు మందు కేగా జ్వరాలు లాంటివి, ఇంకొక్క గుంక వేసగా యిగుగో, బల్లయికాయ వలిచి పోతానుగా చ్చుచ్చుచూపు—"

చిరంజీవి రెండు నెలలు మందులు తాగాడు. ఒకరోజున ఆచారుగారు వచ్చి - "యింక పథ్యం కొంచెం నాలికకు నాకింటి తిమ్మి" అని వాళ్ళప్పుతో అన్నాడు ఈ మాట చిరంజీవి మూలగ లేగు ఇంటకప్పు వంకమాస్తాడు

* * *

ఆ సందర్భం నిజ చిరంజీవి గురువు చేసి పోయింది ముదట వాళ్ళు నాన చచ్చి పోయినాళ్ళు వాళ్ళప్పు నిన్నంటి యాని దిగులు పడ్డాడు ఆ లిర్వాతి జ్వరం వచ్చింది ఇప్పుడు చగువుకూడా పోయింది

చిరంజీవి మంచంలో వుండగా, మొద్దు అయితే ఆతని స్నేహితులు వచ్చి మూసివేసారు పదిపనిపాను రోజులు పోయి అర్వాత, అసలు రావటమే మానేశారు. జ్వరం మంచంలో పక్షకొని, కేరం టాలు గారి బయల్లో ఆటలాడుతున్న క్రీహారి, సత్యం వాళ్ళ గొంతుల్ని చిరంజీవి చక్కగా గురుపట్టివాడు కాని క్రీహారిగాని, సత్యంగాని, వాళ్ళ చెల్లెలు

కొముడుగారి తన దగ్గరకువచ్చి నానకటి మాదిరిగా వచ్చించనే లేదు ఈ రోగిష్టివాడి సంగతి వాళ్ళకు పట్టలేదు.

పథ్యం పెట్టినరోజున - "నాకు ఆవ కాయకావాలి" అన్నాడు చిరంజీవి.

మునిపల్లె రాబు

"హరి పిచ్చిన్నానీ! యింకేమన్నా లుంది ఆవకాయి మంచవాళ్ళకే పడు ఇప్పుడు తింటే కాళ్ళు చేతులు పట్టుకు పోతాయి" అని అమ్మ అన్నది పథ్యం మెతుకులు తన్న తర్వాత, డోల గొడివేటుగా నిద్ర వచ్చింది చిరంజీవి.

వాళ్ళప్పు నిద్రపోవద్దన్నది నిద్రగానే అన్నరసం తలకెక్కి జ్వరం తరగబోతుందిని ఆచారుగారు చెప్పారన్నది.

"అయితే నాకు పుస్తకం యియ్యి. కగువుమంటా"

వాళ్ళప్పు కి, కల అక్షం యిచ్చింది. చిరంజీవి సాయం అందాకా చదువుకూర్చి అన్నాడు. పథ్యం తిన్నాన్నమాటేగానే చిరంజీవి కాళ్ళు బెండుపుల్లలల్లకే అన్నాయి పెట్టగా నవవలేకుండా నడుచుటలేకుండా మంచంమీద నుండి అక్షంలు చదవటమంటేనే చిరంజీవి బాగుండేది వాళ్ళప్పు పంతులుగారింటి కెళ్ళి చూపుస్తాకాలు పోల్చింగ అందులో కొన్ని బొమ్మల పుస్తకాలు చిరంజీవి అక్షం వాళ్ళకంటే లాభం

అమ్మలు
వంకమి పోలిన దీర్ఘ
వినీల కుంతాలను తోడు

కేశవర్ణి కూడా

వాడికి
ముఖ సౌందర్యానికి
కబుర్ల
చేమాడుతుంది
శిరోజవృద్ధికి
దీనినే వాడండి

కేశవర్ణి ఆ 14, షాంషా ఆ 14 అందరు డీలర్లవద్ద లభిస్తాయి ఈ సౌకంజీయా కెమికల్స్, డ్రాస్ కట్ రోడ్ కోయంబత్తూరుకు వ్రాయండి.

★ చిరంజీవి ★

పోయిందాకా వదలడు. అతనికి అటలరంధ్ర బొత్తుగా పోయింది. పుస్తకాలంటే అమా, నాన్నా, అన్నం కవళం అయిపోయినై క్రీహారీ, సత్యం, వాళ్ళ చెల్లెలు కాముడు - తనను పలకరించి అడుకోటం లేదన్న దిగులు అసలు లేదివ్వడు.

2

చిరంజీవిని వాళ్ళ మామయ్య వచ్చి తోడుబెట్టుకు పోయినాడు. ఇకనుంచి అక్కడే చదువుకోవాలని అమ్మ చెప్పింది మామయ్యగారి వూళ్ళో చిరంజీవి నెటి గిన్నెల లెవ్వరూ లేరు. మామయ్యగారి

పిల్ల లిద్దరూ పారాజే పాప, యింకొక ఆడ పిల్ల తన యీడువాళ్ళు గాదు. అక్కడ గూడా చిరంజీవి బడినుంచి రాగానే పుస్తకం ముందేసుకు మాచు నేనాడు.

అత్తయ్యవచ్చి - "అజేమిట్రా, ముచ్చు కోసంగాలే. ఎప్పుడూ పుస్తకాలేనా? సాయంత్రంపూట అటా దేవుడిగడికళ్ళే వెళ్ళి ఆడుకోలేనా?" అన్నది

చిరంజీవి పుస్తకం కిటికీలో మూసిపెట్టి దేవాలయంవేపు వెళ్ళాడు. అక్కడ పిల్లలు కోలాహలంగా ఆడుతున్నారు. దేవాలయానికి ముందు ప్రహారీగోడతో కలిసి బదంత

సుల గాలిగోపురం గూడా వున్నది. వాళ్ళ వూళ్ళో చివర గుడికి గోపురంగూడా లేదు. కొత్తపిల్లవాణ్ణిమాడగానే, వూళ్ళోపిల్లలు చాలామంది అతనివంకే చూశారు. కొందరు మాసి తిరిగి అటల్లోకి పోయారు. కాని యిద్దరు ముగ్గురు మగపిల్లలూ, ఒక ఆడపిల్లా చిరంజీవిముందే నిలబడ్డారు - తన ముఖం మీద కోతులు ఆడుతున్నట్టుగా.

అందులో ఒక లావుపాటి పిల్లవాడు కొంచెం యికిలించి, పళ్ళు బయటపెట్టి - "ఎవరోవ్ ఈకో తిఫుటం, రంగాయ్" అని రంగాయ్ వంక చూశాడు.

"పద్యనాభంగా రింటికిచ్చాడా" అని అందులో ఆడపిల్ల మాట అందించింది.

రంగాయ్ వూరుకోలేదు - "అ కే యి శివుడూ, యాయన పెద్ద పుస్తకాలపండి తుడా. వాళ్ళు అమ్మతో అంటున్నది. పుస్తకాలు చదవటం తప్పితే యింకేమీ రాదుట్రా"

లావాటి శివనారాయణకు యీమాటల్లో బాగా నవ్వు వచ్చింది. "వక్రి పప్పుసుద్దన్న మాట" అన్నాడు చిరంజీవి ముఖంలో ముఖం పెట్టి.

ఆడపిల్ల నవ్వింది. చిరంజీవి ఆ ముగ్గురివంక తీవ్రంగా చూశాడు. వీళ్ళు పిల్లలు గాదు, తిరుపతి కోతులు. తిరుపతి కోతులుగూడా గాదు, యమకింకరులు. ఒరిపుణ్యానికి తన నేడి పించ జూస్తున్నారు అతనికి ఒక్కకోపం వచ్చింది.

"నీకన్నా నయమేలే నీమాదిరి బండను గాదులే" అని లావుగా అడ్డంగా బలిసిన శివనారాయణ నన్నాడు, కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టిచూసి.

లావాటి కుర్రవాడు చిరంజీవి చెంప మీద ఛెళ్ళున కొట్టాడు. కొట్టి అక్కడ వుండలేదు. కాలికి బుద్ధిచెప్పి, ప్రహారీగోడ కన్నాల్లో కాళ్ళుదూర్చి, మెట్లుజేసుకొని, గాలిగోపురంమీదికి రివ్వున ఎక్కాడు, పకపకానవ్వుతూ. వాడితోపాటురంగాయ్, ఆడపిల్లగూడా పరుగెత్తిపోయారు.

చిరంజీవి కళ్ళనిండా గిర్రున నీళ్ళు తిరి గినవి. చెంపకుచేయిరాచిమాచుకొన్నాడు కోపంతో, తనూ ప్రహారీగోడ ఎక్కబోయినాడు. కాని అలుపువచ్చి కిందబడాడు.

* * * ఇంటికి వెళ్ళింతర్వాత అత్తయ్య అన్నది. "వక్రినాప. పుస్తకాలకు తప్పితే మరింకెందుకూ పనికిరాదు. బభ్రాజమానం. ఇంత చవలపు కేపు నవ్వు చదివి చెయ్య బోదు ఘనకార్యం ఏమిటో కాస్త చెప్పదూ?"

"స్నానమునకు రెమిసోఫు.
స్నానానంతరము రెమిసోఫు, పోడర్లు,
ఇక ముఖ లేజనుకు చెప్పవేలె!
— అని దక్షిణ ఇండియా తార
కుమారి మీనాక్షి చెప్పయ్యది.

A. V. R. A. & CO. MADRAS-1 & BOMBAY-2

అత్తయ్య తప్పంతా చిరంజీవిమీదనే తేల్చింది. ఆమె కన్ను కడుపుగాదు చిరంజీవి.

3

చిరంజీవికి జ్వరం వచ్చిందని వాళ్ల మామయ్య అమ్మకు వుత్తరం రాశాడు. అమ్మవచ్చి చిరంజీవిని తీసుకుపోయింది. వాళ్ల పూరు చేరగానే చిరంజీవికి జ్వరం పోయింది, ఎక్కడకు పోయిందోగాని ఆరోజున చిరంజీవి ఆవకాయ వేసుకు తిన్నాడు.

* * *

మామయ్యగారి వూళ్లో జరిగిన ఆవ మాసం చిరంజీవి మరిచిపోలేకపోయినాడు. తలచినకొద్దీ వళ్లు మండింది కళ్ళనీరు వచ్చినవి. చీకట్లో ఏడ్చి చిరంజీవి ఆసంగతి అమ్మకు చెప్పటానికిగూడా సిగ్గుపడ్డాడు.

ఆరోజునుంచి చిరంజీవికి పుస్తకాల పిచ్చిపోయింది—అంటే బళ్లకి పోవటం లేదని గాదు. బళ్లోపాఠాలు చదవటంవరకే ఇంటికొస్తే ఆటలధ్యానే షను బభ్రాజ మాసం కాదని నిరూపించుకోటం ఎట్లా మరి?

చిరంజీవిలో వచ్చిన మార్పును చూచి అమ్మ ఆశ్చర్యపడ్డది కాని ఆమె ఏమీ అనలేదు తిరిగి శ్రీహరి, సత్యం, కామ డుగోకలిసి—చిరంజీవి ఆడుకోటంచూసి ఆమె సంతోషించింది.

4

ఏడేళ్లు గడిచినవి చిరంజీవి పెద్దవాడై నాడు. ఎట్లా! బక్కకోసంగిగా గాదు దద్దోజనం ముద్దగాగాదు బభ్రాజమాసంగా అసలు కాదు. ఉక్కు కడ్డిగా, నిటారుగా పెద్దవాడైనాడు తాలింఖానాల్లో పోత బోసిన కొత్త ఉక్కు అలినవల్లు అడవి మానులాగా అతనికి చాతీవచ్చింది

చిరంజీవికి డ్రీలుమాడ్డకు పువ్వుగం, ఆర్తరూ వచ్చినవి.

“అమ్మా, నేను పువ్వుగంలో చేర బోయేముందు మామయ్యగారి పూరు వెళ్లోనా. నాకొంచెం పసుంది” అన్నాడు చిరంజీవి అనటమేగాదు, ఉన్న పాటున బయలుజేరాడు. తిలి నవ్వుకొన్నది.

మామయ్య అల్లుడికండెరాలు పట్టచూచి— “ఏమిరా మిల్లరీ వాడా” అని నవ్వు కొన్నాడు. అత్తయ్య కూతురు నివ్వాలని చిరంజీవికి అల్లుడి మర్యాదలు చేసింది “మామయ్యా, శివనారాయణ అనే అబ్బాయుండా లే? మీ వూళ్ళో; వున్నాడా యింకా?” అని మామయ్య నడిగాడు, కాళ్ళు కడుక్కోగానే

“ఏం వుండెంత? నిక్కేపంపంట బిడ్డరా వాడి చగువేమో, సంగతేమో యితర్ల

జోలికి పోడు. పెద్దపరీక్షలకు చదువు తున్నాళ్ళే.”

చిరంజీవి, మామవంకమాసి శివనారాయణ యింటవైపు బయలుజేరాడు అరుగు మీద కూర్చొన్న శివుణ్ణి, చిరంజీవి సులభంగానే గుర్తుపట్టినాడు.

“నీతో కొంచెం పసున్నది. దేవాలయం దాకా వస్తావో?” అని ఏకవచనంలోనే శివుణ్ణి పిలిచాడు.

శివనారాయణ కొంచెం సంబాలించు కొని “క్షమించాలి. మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేదు” అన్నాడు.

“ఆ సంగతికే; ఆ సంగతికే మాట్లాడాలి” అని చిరంజీవి దారితీశాడు

దేవాలయముందు, సాయంత్రం ఎండ మాత్రమే వున్నది. చిరంజీవి, శివనారాయణను కిందనిలిపి, పిల్ల సింహంవలె దూకి ప్రహారీగోడమీదుగా గాలి గోపురానికి లంఘించాడు. ఆశ్చర్యంతో శివుడు యిందతా పరికిస్తూ నిల్చుండిపోయాడు ఎంతవేగంగా వెళ్ళాడో, అంత వేగంగా చిరంజీవి గోపురం దిగివచ్చి, శివుడిముందు నిటారుగా నిలబడ్డాడు.

“జ్ఞాపకముందా; ఏడేళ్ళకిందట? నేను పద్మనాభం మామగారింట్లో చదువుకోవటానికి వచ్చినప్పటిసంగతి, నవ్వు వత్తి పుణ్యానికే నన్ను చెంపదబ్బకొట్టే పారి పోయినసంగతి, పోతవిషయంలే”

శివనారాయణ నోరవిప్పి, యీ కొత్త యువకుడివంక చూశాడు

“మీ రేమంటున్నారో నాకు ఆర్థం కావటంలేదు - ” అనబోయాడు.

“ఎందు కర్మమవుతుంది? అవును పూరు గూరి పిల్లవాణ్ణి పప్పుకుద్దని ఎంతాళి చెయ్యటం కాదుగా యిది ఇదిగో విను, నే నొచ్చిన విషయం యిది. దెబ్బకు దెబ్బ తీర్చుకుందామని వచ్చాను నే నివ్వడు పుస్తకాల పండితుణ్ణి కాదని రీకు రుజువు చేసి నల్ల నీ యిష్టం; నీ కేవిధంగా కుస్తీకి రావాలని ఉన్నదో ఆలోచించుకో.”

చిరంజీవి వుద్రేకంగా గబగబా అనే శాడు యీ మాటలు

శివుడు తగ్గినట్లుగా కనబడలేదు కాని నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

“మీరు చెప్పేది యింకా నేను జ్ఞప్తి తేచ్చుకోలేకుండా వున్నాను. అయినా మీరు పెద్దమనుషులుగా కనబడుతున్నారు. మీతో కుస్తీపల్లు నా కిష్టంలేదు కాని మీక్కావలసింది ఒక్క చెంపదెబ్బనే నా వుద్దేశ్యం. అట్లా అయితే, యిదిగో నా చెంప మీ యిష్టం వచ్చినంత బలంగా కొట్టవచ్చు ఆ తిర్యాత యింకా కుస్తీ

పట్టాలనివుంటే చూద్దాం” అని ఒక చెంప ముందుకిచ్చి నుంచున్నాడు.

చిరంజీవి ఆ చెంపవంక, ఆ చెంప నిచ్చిన శివునివంకా చూశాడు మొదట చెయ్యి లేచింది. కాని అప్రయత్నంగానే దిగిపోయింది

చీకట్లో అతను యింటిముఖంపట్టి:

“మీరూ పెద్దమనుషులుగా మారినట్లు తోస్తున్నది మిమ్మల్ని కొట్టటం యిక్క యిష్టంలేదు” అన్నాడు - అని ఘక్కున నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో శివనారాయణ నవ్వు గూడా కలిసింది ఇద్దరూ చెప్పాపట్టాల వేసుకొని పద్మనాభం గారింటిదాకా వెళ్ళారు.

అక్కడ అత్తయ్య, మామయ్య, మామయ్య పెద్దకూతురు సీతా వరండాలో కూచోని చిరంజీవి ముచ్చటే చెప్పకొంటున్నారు

శివనారాయణ ముందు వచ్చి—

“ఏమండీ, మీ చిరంజీవి చాలా గడుసు వాడు లాగా కనిపిస్తున్నాడు వెళ్లి ఎప్పుడు చేద్దామంటారో కొంచెం చెప్పండి” అని అడిగాడు,

పద్మనాభం గారు నవ్వుకొని—

“మానాడు చూశావుటోయ్, మిల్లరీ అనుకో పక్కా మిల్లరీ” అని విరగబడ్డాడు. సీత అందుకొని “మిల్లరీ ఏమిటినాన్నా! బావ డ్రీలుమాప్త రయితేను” అని తుద్రున లోపలికి పరుగెత్తింది

“అత్తయ్య నన్ను చదివి చెయ్యమన్న ఘనకార్యం యిదే కాబోలు మామయ్యా” అని అందరితోనూ కలిశాడు మాజీ బభ్రాజ మాసం, డ్రీలు చిరంజీవి - లోపలికి పారి పోయిన సీత వేపు వేలు చూపుతూ. ★

కు ప్పు ★ బొ ల్లి

రగ్గరా మేహమచ్చలు, నెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యాజరంటి చికిత్స, క్యాట లాగు ఉచితం. జి వి రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్) “భాస్కరాశ్రమము” గోపాల పురం. (కూర్చుగోవావరి)

గర్భ నిరోధిని

స్త్రీలకు యిటు మీదట గర్భం రాకుండా లోపల్కి వాడుటకు అతి నమ్మకమైన 48 సం|| ప్రఖ్యాతికల మందు. బహిష్టు రోజులలో మందు వాడవలెను 1 సీసా రు. 10/- వి. పి. 1-4-0
కావలసినవారు గు 1/4 ముందుగా పంపేడి. డా|| రత్నం నన్ను మొడికల్ హాల్, మలక పేటబిల్డింగ్స్, హైదరాబాదు-దక్కణ